

PRAKTISKE HENSYN I FORBINDELSE MED VIDEOKONFERENCER

2.2. Anmodningen

17. Der er forskel på arten af anmodningen om anvendelse af videokonference i forbindelse med gensidig retshjælp eller bevisoptagelse i civile og strafferetlige sager; der redegøres for de nærmere detaljer i den forbindelse i bilag III. Der findes formularer til både civile og strafferetlige sager, og disse sendes af den anmodende ret til den anmodede ret i et andet land (i straffesager er det ikke obligatorisk at anvende formularer). Formularerne omfatter oplysninger, der anvendes for at tage kontakt til de berørte parter og deres repræsentanter samt nærmere oplysninger om retten. I nogle tilfælde kan der også oplyses om betaling for brug af udstyret og det sprog, der skal anvendes i videokonferencen.

18. I civile sager giver 2001-forordningen om bevisoptagelse to muligheder for brug af videokonference i forbindelse med grænseoverskridende bevisoptagelse:

- I henhold til artikel 10-12 kan den anmodende ret anmode den anmodede ret i en anden medlemsstat om at gøre det muligt for den selv eller parterne at være til stede eller deltage ved hjælp af videokonference i forbindelse med den anmodede rets bevisoptagelse. En sådan anmodning kan kun afvises, hvis den er uforenelig med lovgivningen i den anmodede rets medlemsstat eller på grund af større praktiske vanskeligheder. Artikel 13 omhandler herefter tvangsmidler med henblik på udførelsen af anmodningen. I henhold til artikel 14 kan vidnet imidlertid påberåbe sig en vidnefritagelsesgrund i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodende eller den anmodede rets medlemsstat.
- I henhold til artikel 17 optager den anmodende ret selv bevis direkte i en anden medlemsstat med samtykke fra det centrale organ eller den kompetente myndighed i denne medlemsstat. I henhold til artikel 17, stk. 4, er det centrale organ eller den kompetente myndighed i den forbindelse forpligtet til at tilskynde til anvendelse af videokonference. I artikel 17, stk. 2, fastslås det, at bevis kun må optages direkte, hvis det kan foregå på frivillig basis.

Ud over muligheden for anvendelse af tvangsmidler er hovedforskellen mellem de to metoder den ret, der står for bevisoptagelsen, og den lov, der skal anvendes.

19. Den anmodende ret tilsender den anmodede ret anmodningen om anvendelse af videokonference og de nødvendige oplysninger sammen med ansøgningsformular A eller I fra 2001-forordningen om bevisoptagelse.

Svaret på anmodningen udarbejdes også under anvendelse af standardformularer. Hvis en anmodning til en ret i en anden medlemsstat om deltagelse via videokonference afvises, anvender retten formular E. I tilfælde af direkte bevisoptagelse er det centrale organ eller den kompetente myndighed forpligtet til inden 30 dage (ved hjælp af formular J) at underrette den anmodende ret om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes. Hvis en anmodning imødekommes, kan den anmodende ret optage bevis inden for et nærmere bestemt tidsrum.

20. I straffesager skal den anmodede medlemsstat acceptere anvendelse af videokonference under forudsætning af, at afhøring via videokonference ikke er i modstrid med dens grundlæggende retsprincipper, og at den råder over de tekniske hjælpemidler til at kunne gennemføre afhøringen. Der kan begæres tvangsmidler i forbindelse med udførelsen af anmodninger om gensidig retshjælp (f.eks. stævninger med sanktioner i tilfælde af udeblivelse), hvis den lovovertrædelse, der er beskrevet i anmodningen, også er strafbar i den anmodede stat.

21. Når det videokonferenceudstyr, der skal bruges, ikke stilles til rådighed af den anmodende ret, vil det i første omgang være den myndighed, der anmoder om videokonferencen, der er ansvarlig for og som skal afholde alle omkostninger i forbindelse med transmissionen, herunder omkostningerne ved leje af udstyr og teknisk personale til at betjene det. I overensstemmelse med 2001-forordningen om bevisoptagelse er det generelle princip, at opfyldelsen af anmodningen om indirekte bevisoptagelse ikke må give anledning til krav om tilbagebetaling af afgifter eller omkostninger. Hvis den anmodede ret anmoder om det, skal den anmodende ret dog sikre tilbagebetaling af omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af videokonference.

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Sidste opdatering: 18/01/2019